

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570), art. 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572)

po rozpatrzeniu odwołań:

- z 18.09.2023r. Stowarzyszenia z siedzibą oraz
- z 19.09.2023r. z siedzibą reprezentowanej przez adwokata

wniesionych od decyzji Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 wydanej przez działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcę Naczelnika Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta Gliwice w sprawie odmowy uchylenia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68” wydanej we wznowionym postępowaniu, w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18.11.2024r., sygn. akt II SA/Gl 1385/24

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Aleksandra Makarucha

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 kwietnia 2025 r.

orzekło

- I. uchylić w całości zaskarżoną decyzję Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 wydaną przez działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcę Naczelnika Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta Gliwice o treści sentencji: „odmawiam uchylenia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”;
- II. i orzec co do istoty sprawy w następujący sposób:
 1. odmówić uchylenia ostatecznej decyzji ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”
 2. stwierdzić, że ostateczna decyzja Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowana postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”, wydana została z naruszeniem prawa.

Uzasadnienie

Decyzją nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 Prezydent Miasta Chorzów stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegającego na „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/68, 1195/68, 1168/68”. Postanowieniem z 18.08.2022r. organ ten sprostował oczywistą omyłkę w tej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie z 5.09.2022r. wniosło Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie, jednakże Kolegium postanowieniem z 24.10.2022r. nr SKO.OS/41.9/529/2022/14283/RN stwierdziło niedopuszczalność tego odwołania.

Stwierdzając jednocześnie wadę obligującą do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej powyższą decyzją Prezydenta Miasta Chorzów Kolegium, postanowieniem z 17.11.2022r. nr SKO.OS/41.9/618/2022/0/RN, z urzędu wznowiło postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji ww. przedsięwzięcia, zakończonej decyzją nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 Prezydenta Miasta Chorzów sprostowaną postanowieniem z 18.08.2022r. i wyznaczyło Prezydenta Miasta Siemianowice Śl. do przeprowadzenia postępowania w zakresie przyczyn wznowienia oraz odnośnie co do istoty sprawy.

W toku postępowania przed Prezydentem Miasta Siemianowice Śl. organ ten ustalił wystąpienie przesłanek do wyłączenia, wobec czego wnioskiem z 13.12.2022r. wystąpił o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy. Postanowieniem z 29.12.2022r. nr SKO.OSW/41.9/699/2022/21189/BL Kolegium wyznaczyło do załatwienia przedmiotowej sprawy Prezydenta Miasta Gliwice.

Do udziału w postępowaniu na prawach strony, postanowieniem Prezydenta Miasta Gliwice nr ŚR-12/2022 z 20.02.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 zostało dopuszczone Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie.

Po przeprowadzeniu postępowania wznowieniowego decyzją Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 działająca z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępca Naczelnika Wydziału Środowiska Urzędu Miasta Gliwice, odmówiła uchylecia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”

Od decyzji tej odwołania złożyły Stowarzyszenie z siedzibą w Chorzowie oraz spółka z siedzibą w Chorzowie reprezentowana przez adwokata

Organ I instancji przekazał ww. odwołania wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. W badaniu wstępnym Kolegium ustaliło, że wniesione odwołania są dopuszczalne i zostały złożone w terminie.

W toku postępowania odwoławczego w dniu 31.10.2023r. w Kolegium stawił się pełnomocnik inwestora – spółki Atal S.A z siedzibą w Cieszynie celem zapoznania się z aktami sprawy. Pełnomocnik wykonał fotokopie wniesionych odwołań. Następnie pismem z 13.11.2023r., które wpłynęło do Kolegium w dniu 15.11.2023r. odniósł się do zarzutów postawionych we wniesionych odwołaniach.

Po zapoznaniu się zarzutami odwołań oraz stanowiskiem pełnomocnika inwestora a także materiałem zgromadzonym w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją z 11.01.2024r. nr SKO.OS/41.9/904/2023/20873/AK uchyliło decyzję Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 Prezydenta Miasta Gliwice i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Na decyzję tę sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach wniosła spółka ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie.

Wyrokiem z dnia 8.04.2024r., sygn. akt II SA/Gl 190/24 Sąd oddalił ten sprzeciw. Ww. spółka wniosła skargę kasacyjną od tego wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sąd ten wyrokiem z dnia 8.10.2024r., sygn. akt III OSK 20292/24 uchylił wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 8.04.2024r., sygn. akt II SA/Gl 190/24. W związku z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach ponownie rozpatrzył sprzeciw spółki ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie i wyrokiem z dnia 18.11.2024r., sygn. akt II SA/Gl 1385/24 uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z 11.01.2024r. nr SKO.OS/41.9/904/2023/20873/AK i zasądził od tego organu na rzecz strony kwotę tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Doręczenie prawomocnego orzeczenia oraz zwrot akt nastąpiło za pismem z 13.01.2025r., sygn. akt II SA/GI 1385/24. Dokumenty te wpłynęły do Kolegium w dniu 14.01.2025r. Postępowanie w sprawie wróciło zatem na etap odwołania z 18.09.2023r. Stowarzyszeniaz siedzibą w Chorzowie przy ul. Powstańców 70/3 oraz z 19.09.2023r. spółki z siedzibą w Chorzowie reprezentowanej przez pełnomocnika, wniesionych do Kolegium na rozstrzygnięcie organu I instancji, tj. decyzję Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 wydaną przez działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Gliwice Zastępcę Naczelnika Wydziału Środowiska w Urzędzie Miasta Gliwice w sprawie odmowy uchylenia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowaną postanowieniem z 18.08.2022r.

W toku postępowania odwoławczego we wznowionym postępowaniu do Kolegium wpłynęło pismo z 28.03.2025r. pełnomocnika odwołującej się spółki o zmianie nazwy tej spółki z dotychczasowej na

Przystępując zatem do ponownego rozpatrzenia wniesionych odwołań w postępowaniu wznowieniowym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło co następuje:

Podstawę materialnoprawną do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Dz. U. z 2023r., Poz. 1094 z późn. zm., dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś). W myśl art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553). Pozostałe rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienia art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 29 ustawy. Natomiast ust. 1a powołanego przepisu wymaga uzyskania decyzji środowiskowej także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Kwalifikacji planowanego do realizacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt. 55 i 58 rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

pkt 55) zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

– 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze;

pkt. 58) garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Przepis art. 74 ust. 1 ustawy określa co należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane określone w punktach od 1- 14 - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy, postanowienie, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; (...) (ust. 2)

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 3 ustawy).

Przepis art. 63 ust. 1 ooś określa kryteria, które organ wydający decyzję środowiskową winien uwzględnić przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w myśl cyt. art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Stosowanie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (ustawie – ooś – przyp. Kolegium) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zgodnie z art. 26 ustawy zmieniającej weszła ona w życie w dniu 16.10.2023r. z wyjątkami wskazanymi w pkt. 1 i 2 tego artykułu.

Kolegium wyjaśnia, że przepisy powyższych ustaw są stosowane w związku z delegacją zawartą w art. 27 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (tekst. jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 195 z późn. zm.). Zgodnie z tym przepisem [cyt.] „1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do inwestycji mieszkaniowej następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji, nie później niż w terminie 3 dni od dnia dokonania tych czynności.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie.

4. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 3 organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

5. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 4.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.”

Jednocześnie w myśl art. 12 ust. 1 tej ustawy, ilekroć w odrębnych przepisach realizacja inwestycji mieszkaniowej uzależniona jest od zgodności lub nienaruszania przeznaczenia lub sposobu wykorzystywania nieruchomości wynikającego z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wymóg ten uważa się za spełniony w zakresie wynikającym z ustalenia lokalizacji, o której mowa w art. 7, oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 10 i art. 11.

Z kolei w myśl przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie: „kpa”, i zawartego w nim art. 145 § 1 kpa, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;

2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;

3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27;

4) strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;

5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję;

6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;

7) zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji (art. 100 § 2);

8) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

Stosownie do brzmienia § 2 ww. artykułu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej

szkody dla interesu społecznego, natomiast w świetle § 3 ww. przepisu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa.

W myśl art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja, natomiast stosownie do treści art. 145aa § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które ma wpływ na treść wydanej decyzji. Z kolei w myśl art. 145b § 1 tego kodeksu, można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2016 r. poz. 1219), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.

Stosownie do treści art. 146 § 1 kpa uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a - 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

W myśl postanowień art. 147 kpa wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a -145b następuje tylko na żądanie strony.

W świetle art. 148 § 1 kpa podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania, przy czym, w myśl § 2 tego artykułu termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Zgodnie z treścią art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. W myśl § 2 tego artykułu postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Z kolei w świetle § 3 ww. przepisu odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia. Stosownie do postanowień § 4 na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie.

W myśl postanowień art. 150 § 1 kpa organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Zgodnie z treścią § 2 tego przepisu, jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność organu wymienionego w § 1, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 149 § 2, natomiast w świetle § 3 przepis § 2 nie dotyczy przypadków, gdy decyzję w ostatniej instancji wydał minister, a w sprawach należących do zadań jednostek samorządu terytorialnego – samorządowe kolegium odwoławcze.

W świetle art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy,

przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji. W sprawach, o których mowa w § 1, przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się (§ 3 kpa).

Natomiast podstawę formalnoprawną rozstrzygnięcia wydawanego przez Kolegium w sprawie stanowi art. 138 § 1 kpa, zgodnie z którym organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem

przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy, działając w ramach związania wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18.11.2024r., sygn. akt II SA/Gl 1385/24, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ I instancji i po zbadaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz po dokonaniu jego oceny prowadzącej do częściowo odmiennych ustaleń niż organu I instancji, orzekło o uchyleniu decyzji organu I instancji i orzeczeniu co do istoty sprawy w myśl art. 138 § 1 pkt 2 kpa w sposób wskazany w sentencji niniejszej decyzji, zajmując następujące stanowisko:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając rozstrzygnięcie w tej sprawie obowiązane były brać pod uwagę pogląd wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 18.11.2024r., sygn. akt II SA/Gl 1385/24. Wyjaśnić należy, że prawomocny wyrok sądu administracyjnego wiąże w sprawie, w której został wydany. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, w myśl przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, organy administracyjne związane są oceną prawną i wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi w orzeczeniu sądu administracyjnego. Jak to bowiem wynika z ugruntowanego stanowiska sądów administracyjnych, skutki wyroku sądu administracyjnego dotyczą każdego nowego postępowania prowadzonego w zakresie danej sprawy i obejmują zarówno postępowanie sądowoadministracyjne, w którym orzeczenie to zostało wydane; postępowanie administracyjne, w którym zapadło zaskarżone rozstrzygnięcie administracyjne; przyszłe postępowanie administracyjne, w tym także w sprawie stwierdzenia nieważności aktu i wznowienia postępowania administracyjnego, oraz ewentualne przyszłe postępowanie sądowo administracyjne, w tym także przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w przypadku ewentualnego rozpoznawania skargi kasacyjnej od ponownego wyroku sądu pierwszej instancji (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 17 marca 2009r., sygn. akt I SA/Łd 1230/08, Lex Nr 493588). Stąd skutkiem wyroku sądu administracyjnego w toku każdego z tych postępowań jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem.

Z uwagi na powyższe, Kolegium przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, związane było oceną wyrażoną w ww. prawomocnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w którym Sąd ten wskazał, że [cyt.:] „Wznowienie postępowania jest szczególnego rodzaju odstępstwem od zasady trwałości decyzji administracyjnych. Może ono nastąpić w szczególnych przypadkach, przewidzianych w art. 145 § 1 k.p.a., i dotyczy istotnych naruszeń zasad postępowania administracyjnego. Wznowienie postępowania nie jest jednak kolejną instancją postępowania zwyczajnego, ale jest procedurą umożliwiającą kontrolę prawidłowości wydanej decyzji ostatecznej. Właściwy organ orzeka po wznowieniu postępowania o wzruszeniu decyzji dotychczasowej tylko wówczas, gdy stwierdzi, iż wystąpiła jedna z przesłanek ściśle określonych w art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b k.p.a. i jednocześnie nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek wznowienia postępowania określonych w art. 146 k.p.a., a więc nie upłynął termin dopuszczalności wznowienia postępowania, ani w wyniku wznowienia postępowania nie zapadnie wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej. Co równie istotne, postępowanie w sprawie wznowienia postępowania jest dwuetapowe. W pierwszej fazie organ bada jedynie, czy podanie o wznowienie wniosła strona, czy wskazano w nim ustawowe przesłanki wznowieniowe, a także - czy został zachowany termin do złożenia podania określony w art. 148 k.p.a. Dopiero pozytywne ustalenia organu w tym zakresie uzasadniają wydanie postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie wznowienia postępowania, które stanowi podstawę do przeprowadzenia postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Podkreślić także trzeba, iż wydanie postanowienia o wznowieniu w oparciu o art. 149 § 1 k.p.a. nie przesądza wystąpienia w sprawie przesłanki wznowienia. Postanowienie to stanowi natomiast podstawę do przeprowadzenia przez właściwy

organ postępowania co do przyczyn wznowienia (po pierwsze) oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (o ile przyczyna wznowienia w sprawie będzie miała miejsce i w celu ustalenia jej wpływu na wynik sprawy), stosownie do treści art. 149 § 2 k.p.a. Wskazać w końcu należy, iż art. 151 reguluje możliwe sposoby rozstrzygnięcia w postępowaniu wznowieniowym. Przepis art. 151 § 1 pkt 1 k.p.a. ma zastosowanie w przypadku, gdy w toku postępowania (po wznowieniu) ustalono, że przesłanka wznowienia (w związku z którą uruchomiono to postępowanie) nie wystąpiła, a tym samym nie było podstaw do ponownej merytorycznej oceny sprawy zakończonej decyzją ostateczną (a to - w granicach stwierdzonej podstawy wznowienia i w celu usunięcia stwierdzonej nieprawidłowości). Jak trafnie wskazał w swym wyroku NSA rozpoznanie sprawy winno zawierać się w granicach zakreślonych stwierdzonymi podstawami wznowienia. Postępowanie w sprawie wznowienia postępowania ma na celu naprawienie konkretnych wad postępowania zakończonego ostateczną decyzją, ujętych w formie podstaw wznowienia. Wystąpienie podstawy wznowienia nie może być zatem pretekstem do ponownego rozpoznania sprawy w całości, bez względu na stwierdzone uchybienia. Tu WSA w Gliwicach wskazuje, że tym wskazaniem jest związany zarówno on sam, jak i organy administracji. Badając tok rozumowania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach należy przyjąć, iż organ odwoławczy potraktował postępowanie wznowieniowe prowadzone przez Prezydenta Miasta Gliwice właśnie jak kolejną "instancję". Zarzuciło temu ostatniemu, że nie określił on w sposób właściwy przedmiotu postępowania, nie dokonał istotnych ustaleń dotyczących niektórych parametrów przedsięwzięcia, nie rozważył, czy w sprawie powinna zostać przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska, czy wreszcie że nie wystąpił o współdziałanie w związku z wydawaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak wskazało Kolegium "obowiązkiem organu I instancji po wznowieniu postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną, było przeprowadzenie na nowo postępowania wyjaśniającego, w którym wyeliminowałby on wszystkie wady postępowania wcześniejszego. Na etapie wyjaśniającym - merytorycznym wznowionego postępowania organ ten nie był związany ustaleniami stanu faktycznego i prawnego dokonany podczas wcześniejszego postępowania, niemniej obowiązany był odnieść do tego materiału dowodowego i na nowo go ocenić. SKO stwierdziło, że w przedmiotowej sprawie rozstrzygnięcie organu I instancji ograniczyło się w istocie do powielenia ustaleń i rozstrzygnięcia Prezydenta Miasta Chorzów.". Można zatem przyjąć, że w rozstrzyganej sprawie organ odwoławczy oceniał nie decyzję Prezydenta Miasta Gliwice, tylko decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Tak określony wyżej zakres czynności, które miał zrealizować Prezydent Miasta Gliwice znacząco przekracza granice sprawy administracyjnej. Przedmiotem rozstrzygnięcia organu I instancji było bowiem zbadanie konkretnej przesłanki, wpływu okoliczności przewidzianych w 145 § 1 pkt 3 k.p.a. na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Oczywiście przy uwzględnieniu art. 146 § 2 k.p.a. W konsekwencji zasadny jest zarzut naruszenia w sprawie art. 138 § 2 k.p.a. Odnosząc się do zarzutu braku wystąpienia przez Prezydenta Miasta Gliwice o współdziałanie do innych organów Sąd wskazuje, że brak podstaw do takiego wystąpienia w ramach postępowania wznowieniowego toczącego się na podstawie art. 145 § 1 pkt 3 k.p.a. Opinie właściwych organów zostały już wyrażone w postępowaniu zwyczajnym. Przedstawiły one swoje stanowisko względem określonego przedsięwzięcia i jego wpływu na środowisko."

W świetle zatem powyższego Kolegium wskazuje, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową stwarzającą możliwość prawną ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym decyzja zapadła, było dotknięte kwalifikowaną wadą prawną wyliczoną wyczerpująco w art. 145 § 1 i art. 145a § 1 oraz art. 145b § 1 k.p.a. Ma ono na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna w sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania, na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy.

W postępowaniu w sprawie wznowienia postępowania wyodrębnia się dwa zasadnicze etapy. W pierwszym, zwanym etapem wstępnym, bada się jedynie zagadnienie formalnej dopuszczalności przeprowadzenia postępowania wznowieniowego. Obejmuje ono ustalenie czy żądanie pochodzi od strony lub innego podmiotu uprawnionego do żądania wznowienia, czy zachowano termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia. Etap ten rozpoczyna wniosek strony, zgłoszony właściwemu organowi, o wznowienie postępowania i kończy się albo wydaniem postanowienia o wznowieniu (art. 149 § 1 k.p.a.), albo podjęciem postanowienia o odmowie wznowienia (art. 149 § 3 k.p.a.). Wznowienie postępowania następuje także z urzędu w sytuacji określonej przepisem art. 150 § 2 k.p.a., jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie.

Etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu postanowienia w sprawie wznowienia postępowania i w jego trakcie organ administracyjny winien dokonać rozpoznania i

rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, w której postępowanie zostało wznowione. Przy czym, w przypadku gdy podstawą wznowienia postępowania jest przesłanka określona w art. 145 § 1 pkt 4 kpa, to wówczas we wstępnym badaniu wniosku o wznowienie postępowania bada się wyłącznie czy został zachowany termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia. Natomiast kwestia, czy żądanie pochodzi od strony podlega badaniu na drugim etapie postępowania - rozpoznawczym. Etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu postanowienia w sprawie wznowienia postępowania. W jego trakcie organ administracyjny winien zbadać czy postępowanie, w wyniku którego wydana została ostateczna decyzja dotknięte było określonymi wadami, a jeśli tak, to jaki wpływ wady te miały na treść tej decyzji.

Z akt sprawy wynika, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem z 17.11.2022r. nr SKO.OS/41.9/618/2022/0/RN, z urzędu wznowiło postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji ww. przedsięwzięcia, zakończonej decyzją nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 Prezydenta Miasta Chorzów sprostowaną postanowieniem z 18.08.2022r. i wyznaczyło Prezydenta Miasta Siemianowice Śl. do przeprowadzenia postępowania w zakresie przyczyn wznowienia oraz odnośnie co do istoty sprawy

W toku postępowania przed Prezydentem Miasta Siemianowice Śl. organ ten ustalił wystąpienie przesłanek do wyłączenia, wobec czego wnioskiem z 13.12.2022r. wystąpił o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy. Postanowieniem z 29.12.2022r. nr SKO.OSW/41.9/699/2022/21189/BL Kolegium wyznaczyło do załatwienia przedmiotowej sprawy Prezydenta Miasta Gliwice.

Przyczyną wznowienia postępowania było naruszenie art. 145 § 1 pkt 3 kpa, czyli ww. decyzja Prezydenta Miasta Chorzów wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlegał wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27 kpa.

Prezydent Miasta Gliwice wydając decyzji Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 w sprawie odmowy uchylecia ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowanej postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68” stwierdził, że [cyt.:] “W ocenie tut. organu decyzję Prezydent Miasta Chorzowa wydał na podstawie zebranego, kompletnego materiału dowodowego, po pozyskaniu wymaganych prawem stanowisk innych organów, które stwierdziły brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określiły warunki realizacji przedsięwzięcia, z udziałem wszystkich stron postępowania, jedynym uchybieniem stanowiło naruszenie art. 145 § 1 pkt 3) kpa tzn. „decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27”. Organ I instancji stwierdził zatem wystąpienie przesłanki z art. 145 § 1 pkt 3 kpa, tj. wydanie decyzji Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1 przez organ, który podlegał wyłączeniu. Jednocześnie z uzasadnienia zaskarżonej decyzji Prezydenta Miasta Gliwice należy wywnioskować, że zaistnienie tej przesłanki pozostało bez wpływu na wynik postępowania zakończonego ostateczną decyzją Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, co oznacza, że pomimo zaistnienia ww. wady z art. 145 § 1 pkt 3 kpa w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej. Jednakże sentencja zaskarżonej decyzji Prezydenta Miasta Gliwice nie odpowiada ustaleniom organu I instancji.

Kolegium wyjaśnia, że zgodnie z art. 146 § 2 kpa, nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej. Przepis art. 151 § 2 kpa stanowi, że w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Kolegium podziela zatem wywód Prezydenta Miasta Gliwice zawarty w zaskarżonej decyzji, że decyzja Prezydenta Miasta Chorzów Nr 17/2022 z 9.08.2022r. nr spr. UE-III.6220.14.D.2022.LH1, sprostowana postanowieniem z 18.08.2022r., o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68” została wydana przez organ administracji publicznej, który podlegał wyłączeniu stosownie do art. 24 kpa, a więc, że wystąpiła przesłanka z art. 145 § 1 pkt 3 kpa.

Jak wynika z akt sprawy Kolegium w toku postępowania toczącego się w związku z odwołaniem z 5.09.2022r. znak: NP/45/2022 Stowarzyszenia wniesionym od decyzji Nr 17/2022 Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r., powzięło informację, że stroną przedmiotowego postępowania był również Skarb Państwa oraz Gmina Chorzów reprezentowane przez Prezydenta Miasta Chorzowa, natomiast organem, który wydał ww. decyzję był Prezydent Miasta Chorzowa. Kolegium stwierdziło zatem, że w takiej sytuacji organ administracji publicznej podlega wyłączeniu z prowadzenia postępowania i wydania rozstrzygnięcia. Ponieważ przyczyna wznowienia postępowania leżała po stronie organu, który przeprowadził postępowanie i wydał rozstrzygnięcie pomimo, że istniały przesłanki do jego wyłączenia, a więc gdy na skutek działania lub zaniechania tego organu nastąpiła wadliwość postępowania, wymieniona w art. 145 § 1 pkt 3 kpa Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stosownie do treści art. 150 § 2 kpa postanowieniem z 17.11.2022r. nr SKO.OS/41.9/618/2022/0/RN postanowiło z urzędu wznowić postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegającego na: „Budowie zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych z garażami podziemnymi, lokalami usługowymi, infrastrukturą techniczną i drogową w Chorzowie rejon przy ul. Targowej na działkach Nr 1167/68, 1165/69, 1195/68, 1168/68”, które zostało zakończone ostateczną decyzją z 9.08.2022r. i wyznaczyć Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie do przeprowadzenia postępowania w zakresie przyczyn wznowienia oraz odnośnie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy.

Jak już wskazano w toku postępowania przed Prezydentem Miasta Siemianowice Śl. organ ten ustalił wystąpienie przesłanek do wyłączenia, wobec czego wnioskiem z 13.12.2022r. wystąpił o Kolegium wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy. Postanowieniem z 29.12.2022r. nr SKO.OSW/41.9/699/2022/21189/BL Kolegium wyznaczyło do załatwienia przedmiotowej sprawy Prezydenta Miasta Gliwice.

Zatem w ocenie Kolegium przesłanka z art. 145 § 1 pkt 3 kpa została spełniona. Oznacza to, że decyzja Nr 17/2022 Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r., wydana została z naruszeniem prawa. Kolegium rozstrzygając, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa o uchyleniu zaskarżonej decyzji Prezydenta Miasta Gliwice Nr ŚR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 i orzeczeniu co do istoty sprawy nie stwierdziło jednak podstaw do uchylenia decyzji Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r., a to z przyczyn o których poniżej.

Kolegium wskazuje, że w świetle art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b (pkt 1), albo uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy (pkt 2), przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Z kolei stosownie do treści art. 146 § 1 kpa, uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej – co ma miejsce w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Kolegium decyzja Nr 17/2022 Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r. wydana została z naruszeniem prawa, tj. art. 24 § 1 pkt 1 kpa w związku z art. 25 § 1 kpa, ponieważ Prezydent Miasta Chorzowa podlegał wyłączeniu od załatwienia sprawy i wydania decyzji środowiskowej, gdyż był w sprawie reprezentantem stron tj. Skarbu Państwa i Gminy Chorzów. Jednocześnie jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do uchylenia tej decyzji w postępowaniu wznowieniowym, gdyż w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej, to jest decyzji Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r. W świetle zatem art. 146 § 2 kpa brak jest podstaw do uchylenia tej decyzji. Okoliczności, że organ wydający decyzję podlegał wyłączeniu pozostaje bowiem bez

wpływu na wynik postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej, gdzie w ocenie Kolegium doszło do prawidłowego i wyczerpującego zbadania stanu faktycznego sprawy i wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania orzeczenia. Jak bowiem prawidłowo stwierdził organ I instancji – Prezydent Miasta Gliwice decyzja Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r. wydana została na wniosek, który dotyczy budowy zespołu 3 budynków mieszkalnych wielorodzinnych. Z wniosku wynika, że bezpośrednie otoczenie terenu inwestycji stanowią: od strony północnej i zachodniej tereny byłych Międzynarodowych Targów Katowickich, od strony południowej i wschodniej zadrzewienia Parku Śląskiego (WPKiW). Planowane przedsięwzięcie nie stanowi rozbudowy zabudowy tego samego typu zlokalizowanej w rejonie inwestycji. W celu ustalenia usytuowania planowanego przedsięwzięcia względem terenów chronionych Parku Śląskiego przeanalizowano zapisy obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Chorzów dla terenu położonego w rejonie ul. Targowej uchwalonego uchwałą Nr XXII/430/2004 Rady Miasta Chorzów z dnia 1 lipca 2004 r. (Dz.U. Urz. Woj. Śl. z 2021 r. poz. 1100) - wypis i wyrys z miejscowego planu znajduje się w aktach sprawy. Planowana inwestycja zlokalizowana będzie poza terenem Parku Śląskiego na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem: U/G – tereny usług (tereny objęte ograniczeniami zabudowy kubaturowej z uwagi na występujące pustki po starej, płytkiej eksploatacji węgla kamiennego), poza wyznaczoną na rysunku planu strefą ochrony krajobrazu i poza strefą ekstensywnego rozwoju Parku. Z przeprowadzonego postępowania wynikało, że przedsięwzięcie będzie usytuowane poza: obszarami wodno-błotnymi, obszarami o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarami wybrzeży i środowisk morskich, obszarami górskimi lub leśnymi, obszarami objętych ochroną, w tym strefami ochronnymi ujęć wód i obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, obszarami wymagającymi specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarami Natura 2000, oraz pozostałymi formami ochrony przyrody, poza korytarzami ekologicznymi, obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, obszarami przylegającymi do jezior, poza uzdrowiskami i obszarami ochrony uzdrowiskowej. Zakres planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których jest mowa w art. 57 i 59 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Przed wydaniem decyzji w ramach procedury Prezydent Miasta Chorzowa, w trybie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy-ooś, uzyskał wymagane pozytywne opinie organów opiniujących: Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chorzowie, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Wszystkie organy opiniujące przedsięwzięcie w zakresie potrzeby lub braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jednomyślnie stwierdziły brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zauważyć przy tym należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w zapadłym w sprawie wyroku wskazał, że brak jest podstaw do ponownego wystąpienia w ramach postępowania wznowieniowego toczącego się na podstawie art. 145 § 1 pkt 3 kpa o opinie organów współdziałających, które zostały już wyrażone w postępowaniu zwyczajnym, gdzie przedstawiono stanowisko względem określonego przedsięwzięcia i jego wpływu na środowisko. Jednocześnie organy opiniujące, zgodnie z art. 64 ust. 3a ustawy-ooś, tj. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach i Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie sprecyzowały warunki realizacji przedsięwzięcia konieczne do określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 84 ust. 1a ustawy-ooś warunki realizacji przedsięwzięcia wynikające z ustaleń ww. organów Prezydent Miasta Chorzów uwzględnił w wydanej decyzji. Organ I instancji-Prezydent Miasta Gliwice zbadał i ocenił, że oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji będą miały miejsce ograniczone czasowo: emisja pyłów w trakcie robót ziemnych, emisja hałasu z maszyn budowlanych, powstawanie ścieków bytowych, powstawanie odpadów z robót budowlanych. Na etapie eksploatacji, przedsięwzięcie z uwagi na swoją charakterystykę, przeznaczenie oraz zastosowane zabezpieczenia przed emisją substancji zanieczyszczających do środowiska, nie będzie stanowić źródła uciążliwości dla środowiska. Ze względu na lokalny charakter przedsięwzięcia i jego usytuowanie, nie będzie ono oddziaływało transgranicznie. Prezydent Miasta Gliwice stwierdził, że informacje dostępne w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i opinie organów są wystarczające, aby ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Z uwagi na zakres planowanego przedsięwzięcia, lokalizację i zasięg oddziaływania, stwierdzono brak oddziaływań skumulowanych oraz lokalizację poza obszarami ochrony, stwierdzono, że planowana inwestycja nie narusza norm jakości środowiska i nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko. Kolegium ustalenia te uznało za prawidłowe i doszło do takich samych wyników. Wydana zatem decyzja we wznowionym postępowaniu odpowiadałaby w swej istocie decyzji dotychczasowej, tj. decyzji Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z

9.08.2022r. Jednocześnie jednak Kolegium stwierdziło, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, gdyż wydał ją organ podlegający wyłączeniu, a zatem wystąpiła przesłanka z art. 145 § 1 pkt 3 kpa. Stąd rozstrzygnięcie organu odwoławczego nie mogło być inne niż zapadłe.

W świetle bowiem art. 151 § 2 kpa, w przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczyć się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Kolegium stwierdza zatem, że w sprawie wystąpiła przesłanka negatywna do uchylenia decyzji, określona w art. 146 § 2 kpa, zatem z uwagi na występujące w sprawie naruszenie prawa konieczne było stwierdzenie wydania decyzji Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r., z naruszeniem prawa oraz wskazanie okoliczności, z powodu których organ nie uchylił tej decyzji – co w swojej obecnej decyzji uczyniło Kolegium.

W związku z powyższym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa orzekło jak w sentencji, uchylając decyzję organu I instancji Nr SR-455/2023 z 31.08.2023r. nr spr. SR.6220.1.3.2023 i orzekając co do istoty sprawy w sposób wskazany w sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołań Kolegium wskazuje, że argumenty w nich zawarte nie przemawiają za wydaniem innego orzeczenia w sprawie. Kolegium wskazuje, że przesłanka wznowienia zawarta w art. 145 § 1 pkt 3 kpa podlega badaniu we wszczętym postępowaniu w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną. Prezydent Miasta Gliwice dokonał tego na etapie wszczętego postępowania wyjaśniającego, co było prawidłowe, jednakże nie sformułował sentencji decyzji w sposób odpowiadający poczynionym ustaleniom, co Kolegium wydając obecnie decyzję naprawiło. Kolegium bowiem podzieliło ustalenia organu I instancji, że w sprawie zaistniała przesłanka z art. 145 § 1 pkt 3 kpa, jednakże decyzja Dyrektora Wydziału Usług Komunalnych i Ekologii w Urzędzie Miejskim w Chorzowie, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Chorzowa, nr sprawy: UE – III.6220.14.D.2022.LH1, z 9.08.2022r. nie mogła zostać uchylona, gdyż decyzja wydana we wznowionym postępowaniu odpowiadałaby w swej istocie decyzji dotychczasowej. Kolegium weryfikując zaskarżoną decyzję organu I instancji w postępowaniu odwoławczym doszło do tych samych ustaleń, co ten organ i uznało, że w sprawie orzekał Prezydent Miasta Chorzów, który podlegał wyłączeniu od załatwienia sprawy, jednakże z uwagi na zaistnienie przesłanki negatywnej z art. 146 § 2 kpa nie mogło uchylić decyzji ostatecznej Prezydenta Miasta Chorzów ograniczając się do stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa oraz w uzasadnieniu wyjaśniając powody, dla których tej decyzji nie uchyliło.

Jednocześnie odnosząc się do zarzutów odwołania Stowarzyszenia z siedzibą w Chorzowie wskazać przyjdzie, że w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia – w skrócie: “KIP” omówiono kwestie skumulowanego, potencjalnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na otoczenie, gdzie wyraźnie wskazano, że brak jest na terenach sąsiednich inwestycji (istniejących i w przygotowaniu), których oddziaływanie mogłoby się kumulować z projektowanym przedsięwzięciem. W dokumencie tym wskazano, że generalnie oddziaływania budynków mieszkaniowych ograniczają się do ich granic terenu, a prognozowany zasięg oddziaływania akustycznego dla inwestycji projektowanej zawiera się w granicach terenu inwestycji, w związku z czym można stwierdzić, iż w tym przypadku nie będzie występował efekt kumulowania się oddziaływań. Z kolei w związku z zarzutami dotyczącymi błędnej analizy akustycznej dla planowanej inwestycji wskazać przyjdzie, że z przedstawionych w KIP wyników obliczeń w formie graficznej (załącznik nr 3- „Wydruki analizy akustycznej”) wynika, iż projektowana zabudowa nie będzie źródłem hałasu 55 dB w porze dziennej i 45 dB w porze nocnej poza granicami terenu inwestycji, co zgodne jest z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z powyższym, prognozowany zasięg oddziaływania akustycznego inwestycji nie wpłynie w żaden sposób negatywnie na sąsiadujące tereny leśne Parku Śląskiego i żyjące na jego obszarze zwierzęta. Jednocześnie przy określaniu poziomów hałasu nie uwzględnia się hałasu wewnątrz pomieszczeń mieszkalnych, dla których określone zostały poziomy w osobnej normie, hałasu generowanego przez głośne imprezy organizowane przez lokatorów czy alarmy ze względu na fakt, że nie są to oddziaływania stałe czy planowane, czy też oddziaływania akustyczne związane z sytuacjami awaryjnymi, gdyż są to zdarzenia nieprzewidywalne zarówno, co do pory występowania jak i czasu trwania. Co do zarzutu dotyczącego występowania na działce inwestora chronionych gatunków zwierząt i roślin, postępowanie takiego występowania nie wykazało. W tym zakresie wypowiedział się w opinii RDOŚ w Katowicach. Jednocześnie inwentaryzacja stanu istniejącego terenu wykonana przez Inwestora wskazuje, że aktualnie zieleń stanowi zaledwie 43% jego powierzchni. Planowana do realizacji koncepcja zabudowy mieszkaniowej, docelowo

zakłada zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej, do 64%, zarzut „zwiększenia podatności na zmiany klimatyczne terenu inwestycji w wyniku uszczelnienia powierzchni terenu i wzmożonej emisji ciepła”, nie może się więc ostać.

Powyższe Kolegium ustaliło w ślad za wyjaśnieniami złożonymi w postępowaniu odwoławczym pismem z 13.11.2023r. przez spółkę ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie działająca przez pełnomocnika, co do których Kolegium nie dopatrzyło się wątpliwości.

Z kolei co zarzutów odwołania spółki z siedzibą w Chorzowie reprezentowanej przez pełnomocnika wskazać przyjdzie, w zakresie zarzutu dotyczącego błędnego ustalenia lokalizacji działki o numerze 1165/69, że działka o takim numerze została wprawdzie wskazana w zaskarżonej decyzji organu I instancji, z tym że, w ocenie Kolegium, nastąpiło to omyłkowo. Decyzja Prezydenta Miasta Chorzowa dotyczyła, co nie budzi wątpliwości, działek nr 1167/68, 1165/68, 1195/68 oraz 1168/68. Działek zatem, których dotyczył wniosek o wydanie decyzji środowiskowej, tworzących jeden zwarty kompleks. Omyłka w zaskarżonej decyzji organu I instancji-Prezydenta Miasta Gliwice ma zatem, w ocenie Kolegium, charakter oczywistej omyłki i podlega sprostowaniu w każdym czasie. Co do zarzutu błędnej analizy akustycznej Kolegium wskazuje na wyżej zajęte już stanowisko, natomiast odnośnie zarzutu zaniżenia w KIP ilości odpadów wskazać przyjdzie, że Inwestor wyjaśnił w ww. piśmie z 13.11.2023r. wniesionym w toku postępowania odwoławczego, iż ilości odpadów na etapie eksploatacji inwestycji dobrano na podstawie analogicznych opracowań dla osiedli mieszkaniowych w Katowicach, Gliwicach czy Tychach. Natomiast zgodnie z Programem Ochrony Środowiska dla Miasta Chorzów na lata 2021 - 2025 oszacowana ilość odpadów przypadająca na jednego mieszkańca wynosi 0,3393 Mg/rok. Analogicznie dla ilości odpadów przyjętych na potrzeby karty informacyjnej przedsięwzięcia wielkość ta wynosi około 0,2489 Mg/rok. Nie można zatem twierdzić, że podane ilości odpadów są kilkukrotnie zaniżone, tym bardziej, że przedstawiona w Programie Ochrony Środowiska informacja obejmuje odpady niewystępujące w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, tj.: zużyte opony (16 01 03), odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów (17 01 01), gruz ceglany (17 01 02), zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06 (17 01 07), Farby, tusze, farby drukarskie, kleje, lepiszcze i żywice inne niż wymienione w 20 01 27 (20 01 28). Inwestor wskazał, że wszystkie rozwiązania przyjęte na etapie przygotowywania koncepcji zabudowy mieszkaniowej, w tym między innymi, miejsca składowania odpadów oraz ich wielkość, zostaną szczegółowo rozwinięte na etapie projektu budowlanego i jeśli przewidują to odpowiednie przepisy, uzgodnione z właściwymi organami. Odnośnie zarzutu braku analizy wpływu realizacji przedsięwzięcia na stosunki wodne na terenach sąsiednich Inwestor wyjaśnił, że dla istniejącego zagospodarowania odbiornikiem wód deszczowych jest zbiornik zlokalizowany w południowej części inwestycji. Inwestor posiada pozwolenie wodnoprawne (Decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach z dnia 28 lipca 2021 r. znak: GL.ZUZ.2.4210.149.2021.DM) na odprowadzenie wód deszczowych z terenu planowanej inwestycji do powyższego istniejącego zbiornika. Przedmiotowy zbiornik, co zostało sprawdzone, ma wystarczającą pojemność do przyjęcia spływu wód deszczowych. Zważywszy na fakt, że projektowane zagospodarowanie przyczyni się do zmniejszenia powierzchni terenów utwardzonych na rzecz zwiększenia się powierzchni terenów biologicznie czynnych, a istniejący zbiornik będzie stanowił, tak jak dotychczas, odbiornik wód opadowych, planowana inwestycja nie spowoduje zmian w obecnie ukształtowanych warunkach gruntowo — wodnych. Wskazano, że wykonane prace geotechniczne wykazały brak ciągłego poziomu wodonośnego na głębokości projektowanego posadowienia obiektów, w związku z czym, realizacja inwestycji nie spowoduje zmian warunków wodnych na terenie Parku Śląskiego. Odnośnie zarzutu dotyczącego strefy ochronnej krajobrazu, związanej z terenami Parku Śląskiego, Inwestor wyjaśnił, że w treści KIP przedstawiono obszary i obiekty chronione zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Wykazano tam, że zarówno na terenie Parku Śląskiego, jak i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie ma ustanowionych obszarów chronionych z mocy ustawy o ochronie przyrody. W obowiązującym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów (Uchwała nr XX11143012004 Rady Miasta Chorzów z dnia 1 lipca 2004r.) wprowadzony został zapis o objęciu terenu Parku Śląskiego obszarem o walorach krajobrazu (§6 pkt. 26 lit. 1 b). Zgodnie z mapą załączoną do planu, zarówno wyznaczony obszar o walorach krajobrazu jak i jego strefa ochronna położone są w granicach Parku Śląskiego i nie odnoszą się do terenów położonych poza granicą Parku, w tym do nieruchomości objętych decyzją Prezydenta Miasta Chorzów. Przedstawione w KIP wyniki analiz przeprowadzonych dla projektowanej inwestycji wykazały, że żadne z analizowanych oddziaływań nie obejmuje swym zasięgiem terenów położonych w granicach Parku Śląskiego, a w związku z tym, nie narusza ustaleń planu dotyczących obszaru o walorach krajobrazu i jego strefy ochronnej. Zgodnie z obowiązującym planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego Miasta Chorzów, teren inwestycji położony jest poza terenami objętymi ochroną wartości kulturowych oraz poza wyznaczonymi strefami pełnej ochrony konserwatorskiej A, pośredniej ochrony konserwatorskiej B oraz

obserwacji archeologicznej OW. Dla terenu Parku Śląskiego oraz terenu inwestycji nie została podjęta uchwała o utworzeniu parku kulturowego. Wobec tego nie ma przesłanek, aby twierdzić, że projektowana inwestycja jest niezgodna z treścią art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Odnosząc się zaś do kwestii braku uchwały Rady Miasta Chorzów zezwalającej na lokalizację planowanego przedsięwzięcia na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 7 ust. 8 pkt 5 tej ustawy do wniosku, o którym mowa w ust. 1 (o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej - przyp. Kolegium), dołącza się: decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jest wymagana zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.). Oznacza to, że uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji mieszkaniowej, o ile jest wymagana, poprzedza wystąpienie z wnioskiem o ustalenie lokalizacji tej inwestycji w trybie art. 7 ww. ustawy. Dlatego też w aktach sprawy uchwała Rady Miasta Chorzów o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej nie mogła się znaleźć. Brak również wymogu dokonania uzgodnień z „właściwym urzędem górnictwem”. Zakres wymaganych opinii określa w sposób wyczerpujący przepis art. 64 ust. 1 ustawy-ooś. W zakresie zarzutu dotyczącego zmniejszenia liczby kondygnacji podziemnych w treści decyzji Prezydenta Miasta Chorzowa z 9.08.2022r., wskazać przyjdzie, że postanowieniem z 18.08.2022r., zn. spr. UE-111.6220.14.8.2022 Prezydenta Miasta Chorzów dokonał sprostowania omyłki pisarskiej, które obejmowało m.in. sformułowania: „dwukondygnacyjny garaż podziemny” oraz „dwukondygnacyjne garaże podziemne” i zastąpienie ich odpowiednio sformułowaniami „jednokondygnacyjny garaż podziemny” oraz „jednokondygnacyjne garaże podziemne” w Charakterystyce przedsięwzięcia tj. załączniku do decyzji Prezydenta Miasta Chorzowa. W postępowaniu zakończonym decyzją Prezydenta Miasta Chorzów organ I instancji stwierdził kompletność i prawidłowość sporządzonej dokumentacji, stwierdził prawidłowość decyzji ostatecznej w zakresie określonego szeregu istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz wymagań koniecznych do uwzględnienia w przyszłej dokumentacji tj. projekcie budowlanym, przy tym zauważył, że w sprawie wypowiedziały się także prawidłowo organy współdziałające, które nie stwierdziły potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie we wznowionym postępowaniu brak było podstaw do ponownego występowania o opinie do organów współdziałających, co jednoznacznie wskazał Sąd administracyjny w zapadłym w przedmiotowej sprawie wyroku. Z kolei zarzut naruszenia art. 151 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 3 i art. 146 § 2 kpa okazał się zasadny jednakże z innych przyczyn niż wskazanych w odwołaniu. Przyczyny te Kolegium wskazało powyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji, co wpłynęło na sposób rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy we wznowionym postępowaniu.

Jednocześnie co do wniosku spółkiz siedzibą w Chorzowie reprezentowanej przez pełnomocnika, o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu stosunków wodnych lub hydrologii i dendrologii na okoliczność skutków wykonania robót budowlanych w ramach planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do istniejącego zagospodarowania i drzewostanu na działkach o nr. 781/65 i 897/118 wskazać przyjdzie, że brak podstaw do przeprowadzenia takiego dowodu. Inwestor wyjaśnił, że planowana inwestycja nie spowoduje zmian w obecnie ukształtowanych warunkach gruntowo — wodnych. Prace geotechniczne wykazały brak ciągłego poziomu wodonośnego na głębokości projektowanego posadowienia obiektów, w związku z czym, realizacja inwestycji nie spowoduje zmian warunków wodnych na terenie Parku Śląskiego. Inwestycja nie będzie oddziaływać negatywnie na tereny sąsiednie. Przy tym przedmiotem badania we wznowionym postępowaniu jest decyzja środowiskowa, a nie pozwolenie budowlane.

Raz jeszcze podkreślenia wymaga, o czym mówi wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w ślad za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8.10.2024r., sygn. akt III OSK 20292/24 - oba zapadłe w przedmiotowej sprawie, że rozpoznanie sprawy zakończonej decyzją ostateczną Prezydenta Miasta Chorzów z 9.08.2022r. winno zawierać się w granicach zakreślonych stwierdzonymi podstawami wznowienia. Postępowanie w sprawie wznowienia postępowania ma na celu naprawienie konkretnych wad postępowania zakończonego ostateczną decyzją, ujętych w formie podstaw wznowienia. Wystąpienie podstawy wznowienia nie może być zatem pretekstem do ponownego rozpoznania sprawy w całości, bez względu na stwierdzone uchybienia. Przedmiotem rozstrzygnięcia miało zatem być zbadanie konkretnej przesłanki i wpływu okoliczności przewidzianych w art. 145 § 1 pkt 3 kpa na treść zapadłego rozstrzygnięcia, tj. decyzji ostatecznej Prezydenta Miasta Chorzów z 9.08.2022r., przy uwzględnieniu art. 146 § 2 kpa, co też w sprawie nastąpiło.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 powołanej wyżej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Aleksandra Makarucha

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie
Adres do doręczeń:
2. Adwokat.....– pełnomocnik spółki
Adres do doręczeń:
3. P. – pełnomocnik spółki
Adres do doręczeń:
4. Skarb Państwa – Prezydent Chorzowa
41-500 Chorzów, Rynek 1
5. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 3
6. Prezydent Miasta Gliwice
44-100 Gliwice, ul. Zwycięstwa 21
7. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
8. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chorzowie, 41-500 Chorzów, ul. Kazimierza Wielkiego 6 – do wiadomości
9. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
10. Aa- BE 10

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.

Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl

Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:

art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.

art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.

Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.

Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).

Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca